

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Clariss. Viro D. Alberto Pio

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

CLARISS. VIRO D. ALBERTO PIO

[1] Joannes Maria Cataneus S. D.

IN omni re gesta potissimum considerari solet, quid, per quos, & quam bene tractata sit: nam si horum unum absit, nulla operi nec auctoritas, nec pulchritudo relinquetur. Quis enim post hanc divinam impri-mendi artem, librum aliquem suis undique numeris absolutum publicavit, nisi characteribus decoris insignitum, emendatore optimo illustratum, utilitate publica necessarium? Ego autem non negaverim, jam plurima utriusque lingua volumina per eruditos in lucem venisse, quæ splendoris multum & utilitatis secum attulere; sed qui eam, quam Suidas græcus absolutio-nem sit consequutus, nullum facile contenderim. Nam ut quædam de eo breviter perstringam, si ordinem attenderis, nihil facilius; si rem, nihil melius; si copiam, nihil fertilius. Locis enim suis necessaria complectitur quæcumque fere ab Orbe condito supra annos 5780. memoranda, hebraeas, græcas, latinas, omniumque historias compendiose tangens; Philosophorum factas & dicta, poetarum fabulas mirabili temperamento narrans; somniorum involucra, *divryμάτων* latebras, innumera pene proverbia acri intentione dissolvens; opus profecto necessarium tam latine quam græce scire vo-lentibus. Nam quid illam multiplicem verborum electorum solutionem de-mirer? cum satis constet ex probatissimis diversarum rerum auctoribus ex-cerpisse diffusam ἀθολογίαν; & eam tam facilis dicendi genere complexum, ut quisvis mediocriter græcis eruditus per hunc summa brevi consequi pos-fit; cum alias nobis ad hanc linguam perdiscendam, longa vigilia, conti-nuo admonitore, & magistro opus esset. Latebat tamen in tenebris paucorum factus tam pretiosus auctor, & ab omnibus in dies desiderabatur; nul-lus opem ferebat, nec poterat. Tandem ad hanc provinciam reservatus vir Atticæ facundiæ Princeps Demetrius Chalcondyles præceptor noster, non, ut ceteri græcorum, studiosis tantam felicitatem invidit, sed ducem se con-stituens, egregios hujus artis & industrios artifices Joannem Bisolum & Be-nedictum Mangium Carpenses accersivit, per quos typis in melius refor-matis, additis etiam plerisque & magnæ & admiranda gratiæ, quippe qui in eo genere præstantissimi sint; & præter conditionem & ætatem suam multoties collatis exemplaribus emendandum, jure excolendum, & reno-vandum Suidam aggreditur tanto studio & diligentia usus, ut obscura dete-xerit, inversa correxerit, manca suppleverit, &, ut demum quod sentio dicam, in illo expoliendo auctorem ipsum superaverit. Debet itaque pluri-mum illis, Alberte vir Clarissime; nam post græca tot tibi dicata volumi-na, quibus enixe oblectaris, nullum neque majus, neque utilius dicari po-tuit, cum sit totius græciæ *κέρας ἀμφέπιος*: ad quod necesse sit singulis ho-ris, ut ad tuam liberalitatem doctrinamque græcarum litterarum studiosis, recurrere, confugere, & propter summas virtutes probe cognitum admi-rari. Debet & doctorum Juvenum studiosa cohors, ad quos tam diffusum,

tam

[1] Laborem suum impedit primum in hanc Suidæ editionem Demetrius Chalcondyles, cuius pu-laudes postmodum ob editum egregium opus, pu-blicas fecit Cataneus, qui Mediolani græcas lit-teras, Demetrio præceptore, didicerat. Fuit por-

ro Cataneus patria Novariensis, eruditione, do-ctorina, multisque operibus ab se editis apprime celebris. Ejus elogium Cotta in Museo Novar. & Gaddius de Scriptor. non Ecclesiast. pag. 138. contextuerunt.



tam utile, politumque volumen devenerit. Quare si ulla absque cunctatione librum hunc emerint, hi fortasse vicem rependere non putabunt, at illi sic cumulatam sibi restitui censebunt.

Κυρία Δημητρία τῆς Χαλκονόμου.

ΤΟΥ παρὸν βιβλίον Σουίδα τετύπωται μὴν ὡς Βενεδίκτου Μάζου καὶ Γαϊντιάνος Βισόλης τῇ καρπούσι. ὃν ὁ μὲν διφυῖς ὃν καὶ τοῦραν εἰς ὀλίγην ἔχοντος εὐ τῇ τῇ ἐλληνικῶν γραμμάτων σαρμάτων συνθίσιν, αὐσοῦτε καὶ προσυμία χεισάμενος, οὐδέν ταρπέντον διδυνάμενον τῇ εἰς ὄρθια σωταξιν καὶ συμμετεῖν τῇ φρόντι ἀλλιὰ τοιχήν τοι συλλαβῆν σωτερόντον. εἰ μὴ τοι τὸ στοέπτο σωτέρυματι ταρπέραται. Γαϊντιάνος δὲ σερετος ὃν γραμματογλυφος, καὶ τὸ κάλλιστα τῇ γραμματίποι ταχθεῖσον σογονοῖστε λιγοτελεῖς εἰς ἄκρον ἐκμιμοσάμβηνος τοιότην χειροπτύρην γραμμάτων ἀποτελέσσας ἔχει, οἵτινες ὄρθια εἰς τῷ βιβλίῳ τοιότην μέρος οἱ τυπωτάντες. Οὐ δέ της διόρθωσιν τὸ βιβλίον τετελοποιός εἴνιος ὁ Χαλκονόμος, ὃς πλέοστην αὐτιγράφοις χεισάμενος καὶ τόποις ταῦτον εἰς σμικράττη μάρτυριματα σύρικάς, ὃν τὸ πλεῖον εἰς ἀπαστον ἐτύχαντο δύνατον, τολλά μὲν φιλοσοφούσας καὶ διασκεψίμενος ἐπωρθωσεν. ἔτι δὲ ὃν ἔχει οἶος τὸ ἐμφύτο τῆς φροντίστης διορθώσεως τετυχυπεύσει. ἀλλὰ την μὲν τῆς λέξεως ἐρμηνείαν οὐκτενδεῖς ἔχει διερμηνάσαι. την μὲν τοι ταρπεσταργομηνίων βῆστον φρόντισταν τῆς λέξεως ἴμαρτημοῖς θύσαι ὡς ἔχειν ἀρπάκον· εἰ μὲν ἀλλὰ καὶ λέξεις εἰς αὔτινα τὸ ταρπέτων οὐχ ὑπερχον εἰς Σουίδας ἀλλοῖς ποδεῖν συλλέξας φροντίστην· ὡς αὖ οἱ Κυπούτες τὸ σημανόμενον αὐτὸν ἔχοντες διπράτερον καὶ ἐπιμότερον κότεντες τοεῖτεδε. καὶ λέξεις δὲ τηνες αὐτούσιντοις εὑδατούσιντοις εὐδιχάρεις ἀπομελέτες αὐτῷ γέγονε σφρινίσαι· τὸ δὲ βιβλίον τοτὶ πολλαχοῦ γράτισμον εἰ μόνον τοὺς φιλομαθέσι τοῖς φιλολόγοις τῇ νέων, ἀλλὰ καὶ τοῖς εἰς οἰωνίαστε τῆς πλακίας καθεισῶν τολλά την αφέλειαν ἀματον καὶ τέρψιν ταρπέχοιστεν· εἴτε δὲ ὅτι τοῖς αὖτε τοιότην καὶ ρυπορεῖσαν αποδίζεταιν ἀλλὰ καὶ τοῖς αὖτε διελεκτητοῖς εἰς φυτικήν θεωρεῖν· εἴτε τὲ πίθικαν καὶ φυτικήν φιλοσοφίαν. καὶ ὅλως τοῖς αὖτε εἴτε τῇ μαθημάτων χολαργέσι σφόδρα μὲν σωτεροῖν μετ' θητασίας αἰγαγιωσκόμενον· εἰ γαρ μόνον λέξεων φροντικόντες καὶ τῇ μὲν ὀστωτοῦν εἰς λόγοις διδυκιμπάσιτων αἰκενεστάτων ἐρμηνείαν αἰτεῖσθαι, ὀστερ ὄχηκιστα τὸ βιβλίον τὸ δὲ ἐπωχγέλλεται, ἀλλὰ καὶ ιστείσι τολλάς καὶ τοιούτας καὶ αὖτις ἀλλαχθεῖσις εὗροι, δῆλον τὸ τολλά τῇ βιβλίῳ ἀφ' ὧν αἴτιοι ταρπεληφτοπαν, διπλωλεσσα· ἐλληνικής φημι καὶ ρωμαϊκής· καὶ ἐβραικής· φρόντιστον δέ τόποις δέγματα διέφερον φιλοσόφον· εἴτε δὲ φροβλήματα τὸ μὲν φυτικά τὸ δὲ διελεκτητικά, εἰς δὲ διάλιγα καὶ φρόντισταν σωτερίστης αρτετοῖς· καὶ μὲν καὶ βίσις αὐθρῶν ἀετεῖσα καὶ ὀστιόπεπε βεβιωστον· καὶ τῇ ἀλλων τοιες καὶ διδυκην τὸ κακίαν βεβιωσομεν τοποριμόμων μετὸν τολλάς. τοιδιανότητος· καὶ σιναργεῖσας διδυκην· δέ δὲ αἴτιος εἰ μόνον τὸς ἀγαθῶν καὶ γηραιότερος αὐδρας μημέδαι διωστε, καὶ κατ' ἵκνος βάλεται αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸς την εἰσαντίου ὁδὸν τὸ ζῆτο βαδίσαντας ταντὶς ἀσύνετον φύγεται καὶ διπρέφεται· τόποις δὲ ἀστεροῖς ὡς τερ πύδνησι τοι καὶ πληθεῖσι ταρπομην διὰ δῆλος τὸ βιβλίον εἰσισταρται· καὶ δὲ καὶ λύσεις δινείρων μηπάτινος διρυθμίας· τὸ δὲ βιβλίον ἔποι τοι ταρπον καὶ τολλάτημον λιγοτελεῖστε τῇ Ελλάδε καὶ εὐ τῇ Ιταλίᾳ, ὡς τόπο κεκτημένον μέγα φροτεῖν ἐστιν αὐτῷ, καὶ τὸ δὲ λεγόμενον κέρας αμαλθέτες καρπούσια. τινὲς δὲ δῆλοι τῆς εἰσαντίστης σωτερίστης αρθρονίας τοῦ βιβλίου γεγονός εἴσεται τοῖς φιλομαθέσι σόλιγα καρμηνίσις διπλωλεσσα· καὶ τῆς τε τοικιλίας καὶ τοῖς τοιέτον καὶ τοιλατέτον βιβλίον φροντίσσοι γρίθεται.

De Chalcondyle vid. sup. pag. CLXII.

Ad

